

FAGORGANISASJONEN OG MARXISMEN

Det såkalte Arbeiderparti (marxistpartiet) har øiensynlig ond samvittighet på fagorganisasjonens vegne. Det «hamrer nemlig fast» i «Arbeiderbladet» at fagorganisasjonen vil bli skyteskive under valgkampen.

Hvad har marxistpartiet som har solgt sig til den internasjonale jødedom i det hele tatt med fagorganisasjonen å gjøre? Saklig sett ingen ting. Arbeiderreisning og marxisme er forskjellige ting. Bare fordi det har stjålet organisasjonen, legg merke til hvordan marxisten Tranmæl feide organisasjonsmannen Halvard Olsen til side og hvordan fagorganisasjonen idag er blitt et underbruk under marxismen. Den er blitt et underbruk som utbyttes til fordel for marxistpolitikk, og organisasjonens medlemmer er blitt til marxistisk stemmekveg som melkes til fordel for den marxistiske politikk og føres til slaktebenken av den, som i Spania.

Arbeiderreisning med faglige organisasjoner og marxistisk partipolitikk har intet med hverandre å gjøre. Arbeiderne må velge om de vil ha en arbeiderreisning på faglig grunnlag eller om de vil ha marxisme. Dette valg er det samme som å velge mellom nasjonal sosialisme og internasjonal kapitalisme.

Arbeiderreisningen har i alle land begynt som en nasjonal bevegelse, rettet mot den internasjonale jødiske finanskapital og dens avleggere i hjemlandet, og det er naturlig fordi arbeideren må være nasjonal. Han kan ikke som kapitalisten rømme til et annet land med sine penger når det går galt i hjemlandet. Han ønsker ikke å være noen vandrende jøde. Men arbeiderreisningen er blitt erobret innenfra av jøden Marx' lære. Denne lære er like internasjonal som kapitalismen og i sitt vesen kapitalistisk, statskapitalistisk. Den vil samle all makt, alle penger, alt arbeidsliv i statens hånd, og staten det er igjen de marxistiske partipolitikere. Alle disse marxistiske stater skal så forenes i et verdenssovjetforbund, som er det samme som en ny imperialisme. Denne lære leder til at det arbeidende folk i alle land utnyttes til fordel for internasjonalismen, d. v. s. jødefolket. Norge blir på den måten en koloni under verdenskapitalismen, og de norske arbeidere treller under den.

Her må arbeiderne velge mellom den nasjonale arbeiderreisning som kjemper for arbeidet i hjemlandet, og den internasjonale marxisme. Det betyr at de må velge om deres organisasjoner fortsatt skal utbyttes av Tranmæl, Torp, Trotsky og deres store følge av marxistiske utbyttere, eller om organisasjonene skal frigjøre sig og bli selvstyrende ledd i en ny nasjonal arbeiderstat.

Velg mellom trelldommen for marxismen og arbeidet for Norge!

Velg mellom Tranmæl, Torp og Trotsky og Nasjonal Samling!

J. B. HJORT.